

est \* propter iniquitates nostras. Ipse.

Ÿ. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates nostras. Gloria Patri. Ipse vulneratus est.

Ÿ. Oblatus est, quia ipse voluit.

R. Et non aperuit os suum.

AD VESPERAS.

Antiphona, Psalmi, Capitulum, Hymnus, & Versus, ut in primis Vesperis.

AD MAGNIFICAT. Añã.

EGO sum vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt; clavis confixa sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, & acetum porrexerunt, in escam meam fel dererunt, & in latus lanceam: mortuus, & sepultus resurrexi: vobiscum sum, & vivo in æternum.

Oratio: Deus, qui Unigeniti filii, &c. ut in prim. Vesp.

Deinde fit commemoratio de feria.

Añã. Tu autem cum oraveris intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum.

Ÿ. Dirigatur Domine oratio mea.

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

ORATIO.

TUERE Domine populum tuum, & ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dominum, &c.



FESTA MARTII.

DIE II. MARTII.

In Fæsto S. Gaudiosi Martyris, cujus Reliquia asservatur in Ecclesia Cathedrali Angelopolitan.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctæ Martyris, tantum.

Oratio: Deus, qui inter cetera, de Communi.

Lectiones primi Nocturni in Quadragesima: Conſitebor; extra Quadragesim. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno: Ego maxime, ut in eodem Communi secundo loco.

In tertio Nocturno Homilia: Simile est regnum cælorum thesauro abscondito.

Missa: Me expectaverunt; & dicitur Credo in Matrice.

FERIA SEXTA.

Ante Fæstum S. Joseph. In Fæsto Corona Domini.

Du-

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Caput Draconis confoditur, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psal. Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Cant. g. d.

REGREDimini, & videte filiam Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum Mater sua, in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

HYMNUS.

Æterne Rex altissime, Reddens Coronas perditas, Da, Coronæ Sanctissimæ Laudes proferre debitas.

Corona Christi capitis Membra coronat hodie Honoribus exhibitis, Concordet vox lætitiæ.

Certum signat victoriam, Qua Christus mortem expulit, Spinæ nostram miseriam, Quam caput nostrum substulit.

Vitæ Coronam reperit, Corona mortis anxie; Quo mors soluta deperit, Datur triumphus gratiæ.

Qui tantò diademate Nos honorat in stadio, Cum utriusque Pneumate Sit laus Patri cum Filio. Amen.

Ÿ. Tuam Coronam adoramus Domine.

R. Tuum gloriosum recolimus triumphum.

AD MAGNIFICAT. Añã.

O bone Jesu, quid tibi, & Coronæ spinæ? Nos peccavimus, & tu luis? Nos debuimus, & tu solvis?

ORATIO.

PRÆsta quesumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam Passionis Domini nostri Jesu Christi, Coronam ejus spinæam veneramus in terris, ab ipso gloria, & honore coronari mereamur in cælis. Qui tecum vivit, & regnat.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Coronam spineam Christi Redemptoris: Venite adoremus. Psalm. Venite exultemus Domino.

HYMNUS.

DEUS tuorum militum, Sors, & Corona præmium, Tuæ Coronæ meritum, Confert medellam omnium.

Tua Corona spinea Tuos coronet aurea, Tua nobis humilitas Pœnas repelat debitas.

Tuæ Coronæ mystica, Suscepto patiocinio, Jubilus voces mellicæ,

Con-

Concurrat mentis gaudio.  
Qui tantò diademate  
Nos honorat in stadio  
Cum utriusque Pneumate  
Sit laus Patri cum Filio. Amen.

IN I. NOCTURNO.

*Añ.* Qui peccatum.

*Psalmus 1.*

**B**Eatus vir, qui non abiit in  
consilio impiorum, & in  
via peccatorum non stetit, \*  
& in cathedra pestilentie non  
sedit.

Sed in lege Domini voluntas  
ejus, \* & in lege ejus medita-  
bitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod  
plantatum est secus decursus  
aquarum, \* quod fructum suum  
dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet:  
\* & omnia quæcumque faciet  
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: \* sed  
tamquam pulvis, quem projicit  
ventus à facie terræ.

Idèò non resurgent impii in  
judicio: \* neque peccatores in  
consilio justorum.

Quoniam, novit Dominus  
viam justorum: \* & iter impio-  
rum peribit.

*Añ.* Qui peccatum non fe-  
cit, nec inventus est dolus in  
ore ejus, ecce iniquè spinis co-  
ronatur.

*Añ.* Salvavit Leo.

*Psalmus 2.*

**Q**uare fremuerunt Gentes,  
\* & populi meditati sunt  
inania?

Astiterunt reges terræ, & prin-  
cipes convenerunt in unum \*  
adversus Dominum, & adver-  
sus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum:  
& projiciamus à nobis jugum  
ipsorum.

Qui habitat in caelis, irride-  
bit eos: \* & Dominus subsan-  
nabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira  
sua, \* & in furore suo con-  
turbabit eos.

Ego autem constitutus sum  
Rex ab eo super Sion montem  
sanctum ejus, \* prædicans præ-  
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: \* Fi-  
lius meus es tu, ego hodie ge-  
nui te.

Postula à me, & dabo tibi  
Gentes hereditatem tuam, \*  
& possessionem tuam termi-  
nos terræ.

Reges eos in virga ferrea, \*  
& tanquam vas figuli confrin-  
ges eos.

Et nunc reges intelligite: \*  
erudimini qui iudicatis terram.  
Servite Domino in timore: \*  
& exultate ei cum tremore.

Ap-

Apprehendite disciplinam,  
ne quando irascatur Dominus,  
\* & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira  
ejus, \* beati omnes, qui confi-  
dunt in eo.

*Añ.* Salvavit Leo Corona-  
tus de Tribu Judæ, quod Leo  
rugiens devoravit.

*Añ.* Spinæ.

*Psalmus 4.*

**C**UM invocarem exaudivit  
me Deus justitiæ meæ: \*  
in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, \* & exaudi  
orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi  
corde? \* ut quid diligitis vani-  
tatem, & quaritis mendacium?

Et scitote quoniam mirifica-  
vit Dominus sanctum suum: \*  
Dominus exaudiet me, cum  
clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite pec-  
care: \* quæ dicitis in cordibus  
vestris, in cubilibus vestris  
compungimini.

Sacrificate sacrificium jus-  
titiæ, & sperate in Domino. \*  
Multi dicant: Quis ostendit  
nobis bona?

Signatum est super nos lu-  
men vultus tui Domine: \* de-  
disti lætitiàm in corde meo.

A fructu frumenti, vini, &  
olei sui \* multiplicati sunt.

In pace in idipsum \* dor-  
miam, & requiescam.

Quoniam tu Domine singu-  
lariter in spe \* constituisti me.

*Añ.* Spinæ nostrorum pec-  
catorum in suo Capite porta-  
vit, ut peccatis mortui, jus-  
titiæ vivamus.

ÿ. Posuisti Domine Coro-  
nam triumphalem.

ÿ. Super caput ejus.

De Isaiâ Propheta.

LECTIO I. Cap. 28.

**V**E Coronæ superbiæ,  
Ephraim, & flori-  
decidenti, gloriæ exultationis  
ejus, qui erant in vertice vallis  
pinguissimæ, errantes à vino.  
Ecce validus, & fortis Domi-  
nus, sicut impetus grandinis;  
turbo confringens, sicut impet-  
us aquarum multarum inun-  
dantium, & emissarum super  
terram spatiosam. Pedibus con-  
culcabitur Corona superbiæ  
ebriorum Ephraim.

ÿ. Proprio filio suo non pe-  
percit; sed pro omnibus no-  
bis spinis coronandum tradidit  
illum: Quia dilexit nos.

ÿ. Milites plectentes Coro-  
nam de spinis, imposterunt ca-  
piti ejus. Quia dilexit nos.

LECTIO II.

**E**T erit flos decidens gloriæ  
exultationis ejus, qui est su-  
per

per

per verticem vallis pinguium, quasi temporarium ante maturitatem autumnal: quod cum aspexerit videns, statim ut manu tenuerit dehoravit illud. In die illa erit Dominus Exercituum Corona gloriae, & sertum exultationis residuo populi sui, & spiritus iudicii sedente super iudicium, & fortitudo revertentibus de bello ad portam. Verum hi quoque praeter vino nescierunt, & praeter ebrietate erraverunt. Sacerdos, & Propheta nescierunt praeter ebrietate, absorpti sunt a vino.

**R.** Videte omnes populi, & ullulate Regem iudaorum, imò omnium supernorum, & infernorum. \* Quam dire a matre sua, imò noverca, coronatum.  
\* Plangite, & pectora vestra confundite ob tale immane factum, & videte. Quam dire.

## LECTIO III.

**V**Deircò hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum in fundamento fundatum. Qui crediderit, non festinet. Et ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensuram. Et subvertet grando spem mendacium, & protectionem aquæ inundabunt. Et

delebitur foedus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit.

**R.** Egredimini filiae Jerusalem, & videte verticem Regis: \* Et fratris vestri Corona scirpea aculeata amarè crenitatum.

**V.** Plangite, & flete super vos, & super filios vestros. Et fratris vestri. Gloria Patri. Et fratris vestri.

## IN II. NOCTURNO.

*Añã.* Ecce Agnus.

*Psalms 5.*

**V**erba mea auribus percipe Domine, \* intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, \* Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te oror: \* Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbor: \* quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: \* neque permanebunt in iusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: \* perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Viram sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus: \* ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam; ado-

\* adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: \* propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: \* cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolosè agebant, \* iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, \* quoniam irricaverunt te Domine.

Et latentur omnes, qui sperant in te, \* in aeternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, \* quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuae coronasti nos.

*Añã.* Ecce Agnus Dei immaculatus à planta pedis, usque ad verticem capitis, non est sanitas in eo.

*Añã.* Sicut ovis ad spineam Coronam.

*Psalms 8.*

**D**omine Dominus noster, \* quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua \* super caelos.

Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, \* ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: \* lunam, & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? \* aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria, & honore coronasti eum: \* & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, \* oves, & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres coeli, & pisces maris, \* qui per ambulat semitas maris.

Domine Dominus noster, \* quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

*Añã.* Sicut ovis ad spineam Coronam ductus est: disciplina pacis nostræ super eum, & li-vore ejus sanati sumus.

*Añã.* Sicut Agnus.

*Psalms 12.*  
**U**squequò Domine obliviseris me in sinem? \* Usquequò avertis faciem tuam à me?

Quan-

Quando ponam concilia in anima mea, \* dolorem in corde meo per diem?

Usquequod exaltabitur inimicus meus super me? \* respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illuminat oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: \* ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: \* ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutaribus tuis: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: \* & psallam nomini Domini Altissimi.

*Añã.* Sicut Agnus tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est.

ÿ. Tuam Coronam adoramus Domine.

ÿ. Tuum gloriosum recolimus triumphum.

## LECTIO IV.

**Q**uem admodum ad naturæ opera in uno corpore multa sunt membra, diversis adibus accomodata: ita ad artis opus varia instrumenta adhiberi solent, singula singulæ suas operationes habentia. Igitur ad Redemptionem nostram summi artificis Domini nostri Jesu Christi, ejusque emi-

nentissimæ artis operationem, utpotè consummatissimam, consentaneum est; multa instrumenta accessisse. Fuerunt enim vestes, funes, Corona, flagella, columna, clavi, arundo; spongia, lancea, linteum, & sepulchrum. Quæ ut suo tempore nostræ redemptionis operi singulatim singula accesserunt, ita suam quoque dignitatem, & venerationis rationem acceperunt à Domino Jesu Christo, quando ad ejus contactum pervenire meruerunt.

ÿ. Popule meus, quid feci tibi? aut quid molestus fui tibi? Popule stulte, & insipiens, ut Spinis Caput meum perforares, responde mihi? \* Quia eduxi te de terra Egypti, & de domo servientium liberavi te.

ÿ. Memento, quæso, quæ fecerim tibi. Quia eduxi.

## LECTIO V.

**S**icut enim, quæ venenosa, contagiosa, vel rabida tangunt, contaminantur, & fiunt morbosa; ita quæ vitæ, & salutis aternæ fontem, artificemque in vivificandis, ac salvandis artificibus tetigerunt, salubritatem, majestatem, venerationisque rationem acquisivisse perpetuam, non abs re creditur. Non itaque Coronæ materiam vene-

ra.

ramur, neque formam, nisi ut eam Rex eminentissimæ virtutis, verus homo, & verus Deus, usui sibi esse constituit, in eo certamine, quod cum humani generis hoste decertavit.

ÿ. Generatio prava, atque perversa: \* Hæcine reddis Domino, & Regi tuo?

ÿ. Quoties volui congregare filios tuos, quem admodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Hæcine reddis Domino.

## LECTIO VI.

**E**T inter cetera Dominicæ passionis instrumenta, Spinea Corona, qua Christi Caput excruciatum est, ferventi devotione, & magno honore colenda est, quæ divinum Caput non solum attigit, sed aperuit: non modò penetravit, sed ejus sanguine maduit, estque perlota. Talem itaque dantes Judæi Coronam, dum quid agant, non intelligunt, magnum indicant Sacramentum. Qui omnes peccatorum Spinæ confringere venit, Spinæ in Capite portat, ut peccata mundi in suo Corpore se ferre demonstrat.

ÿ. Posuisti in Capite Jesu Coronam non argenteam candidioris, & decoris, non auream fulgoris, & honoris, sed Spi-

neam dedecoris, & moeroris: \* Væ tibi Judæa perfida.

ÿ. Circumdedisti Caput ejus quasi Regem Sponsum decoratum Corona. Væ tibi. Gloria Patri. Væ tibi.

## IN III. NOCTURNO.

*Añã.* Verè languores.

*Psalmus 114.*

**D**omine, quis habitabit in tabernaculo tuo? \* aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, \* & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, \* qui non egit dolium in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, \* & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: \* timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & suam non decipit, \* qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, \* non movebitur in æternum.

*Añã.* Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

*Añã.* Coronatus est.

F 2

Psal.

*Psalms 20.*  
**D**omine in virtute tua labitur Rex: \* & super salutem tuam exultavit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: \* & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: \* posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: \* & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutaris tuo: \* gloriam & magnum decorem imponens super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: \* latificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, \* & in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis: \* dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clicantur ignis in tempore vultus tui: \* Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: \* & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: \* cogitaverunt concilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: \* in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltate Domine in virtute tua: \* cantabimus, & psallemus virtutes tuas.

*Añã.* Coronatus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

*Añã.* Desse Virginis.

*Psalms 64.*

**T**E decet hymnus Deus in Sion: \* & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: \* ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: \* & impietatis nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: \* inhabitabit in atriiis tuis.

Replebimur in bonis domus tua: \* sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, \* spes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accensus potentia: \* qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & time-

me.

mebunt qui habitant terminos à signis tuis: \* exitus matutini, & vespere delectabis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: \* multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est æquis, parasti cibum illorum: \* quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: \* in stillicidiis ejus latabitur germinans.

Benedices Coronæ anni benignitatis tuæ: \* & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent spetiosa deserti: \* & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumentis: \* clamabunt; etenim hymnum dicent.

*Añã.* Desse Virginis Filium diademate Spineæ coronatum non aperientem os suum.

¶ Fuit Corona Spinea in Capite Jesu.

¶ Et diadema gloriæ.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. Cap. 19.

LECTIO VII.

¶ In illo tempore: Apprehendit Pilatum Jesum, & flagellavit: & milites placentes Co-

ronam de Spinis, imposuerunt Capiti ejus. Et reliqua.

Hom. S. Bernardi Abbat.

Ex Serm. de Passione Domini.

¶ Xpergiscere nunc anima mea, excutere de pulvere, & contemplant virum hunc memorabilem, quem in speculo Evangelici sermonis, quasi præsentem intueris. Attende anima mea, quis est iste, qui ingreditur habens imaginem quasi Regis? Et nihilominus Servi despectissimi confusione repletus coronatus incedit, sed ipsa etiam ejus Corona cruciatus est illi, & mille puncturis speciosum Caput ejus divulnerat.

¶ Ne lateris inimica super me, qui cecidi: \* Consurgam diluculo.

¶ Cùm sedero in tenebris, Dominus lux mea. Consurgam diluculo.

LECTIO VIII.

¶ Egali purpura induitur: sed potius in ea despicitur, quam honoratur, Sceptrum in manu gestat, sed eo ipso Caput ejus reverendum feritur. Adorant coram ipso positus in terra genibus, & Regem clamant, & continuo spiritus amabiles ejus genas sublinunt, maxillam palmis, & honorabile

co-

collum exornant. Vide anima, qualiter vir iste per omnia conturbatur, & spernitur, sub Crucis onere dorsum in curvare videtur, & tuam ipse portare ignominiam.

*y.* Clama, ne cesses, annuntia populo Judæorum scelera eorum: \* Quasi tuba exalta vocem tuam.

*y.* Dominum Regem, & Messiam suum flagellaverunt, Spinis coronaverunt, crucifixerunt, latus perfoderunt, & morti tradiderunt. Quasi tuba. Gloria Patri. Quasi tuba.

## LECTIO LX. DE FERIA.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

*Añã.* Caput Draconis confuditur, cum Caput Christi cingitur Corona Spinarum.

*Psalmus.* Dominus regnavit, cum reliquis de Laudibus Dominice.

*Añã.* Corona rubens Jesu Nazareni, quæ fit ad ignominiam, convertitur in gloriam.

*Añã.* Coronam vitæ meruit, qui Spinis coronatur: exolvit quæ non rapuit, injustè morti datus.

*Añã.* Christo Regi gloriæ hodie jubilemus, qui post Coronam Spineam, Coronam confert auream.

*Añã.* Spina rubens, qua co-

ronatur Dominus, per cruoris exitum Coelum fecit pervium. *Capitulum, Hymnus, y. & y. ut in primis Vesperis.*

## AD BENEDICTUS.

*Añã.* Inter vepres Abrahamæ demonstratus est aries hærens cornibus, in quo Christus figurabatur sentibus Coronandus.

## ORATIO.

**P**Ræsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi, Coronam ejus Spineam veneramus in terris, ab ipso gloria, & honore coronari mereamur in Coelis. Qui tecum vivit, & regnat.

## AD TERTIAM.

*Añã.* Corona rubens. *Capitulum.* Egredimini, & videte, ut supra.

*y. brev.* Posuisti Domine \* Coronam triumphalem: Posuisti.

*y.* Super Caput ejus. Coronam. Gloria Patri. Posuisti.

*y.* Tuam Coronam adoramus Domine.

*y.* Tuum gloriosum recolimus triumphum.

## AD SEXTAM.

*Añã.* Coronam vitæ. *Capitulum.* Apoc. 6.

**V**Idi, & ecce equus albus, & qui sedebat super illum,

ha-

habebat arcum, & data est ei Corona & exivit vincens, ut vinceret.

*y. brev.* Tuam Coronam. \* Adoramus Domine. Tuam Coronam.

*y.* Tuum gloriosum recolimus triumphum: Adoramus. Gloria Patri. Tuam Coronam.

*y.* Fuit Corona Spinea, \*

in Capite Jesu. *y.* Et diadema gloriæ, *AD NONAM.*

*Añã.* Spina rubens, qua coronatur Dominus, per cruoris exitum Coelum fecit pervium.

*Capitulum.* Isaia c. 28. **T**N die illa, erit Dominus Exercituum Corona gloriæ, & sertum exultationis residuo populi sui.

*y. brev.* Fuit Corona Spinea, \* in Capite Jesu. Fuit.

*y.* Et diadema gloriæ. \* In Capite Jesu. Gloria Patri. Fuit.

*y.* Posuisti Domine Coronam triumphalem.

*y.* Super Caput ejus. *In secundis Vesperis.* Omnia ut in primis.

## AD MAGNIFICAT.

*Añã.* Arcam, Mensam, & Altare, Corona ambit aurea, & sculptura cinxit mare Sacerdotum aneum, quæ nunc signifi-

cant clarè Christi diadema Spinæum.

*Oratio ut supr.* Missa propr. DIE XIII. MARTII.

*In Fæsto S. Leandri Episcopi, & Confessoris.*

Duplex. *Omnia de Communi Confessoris Pontificis.*

## ORATIO.

**D**EUS, qui Arianam pravitatem doctrina Sancti Confessoris tui, atque Pontificis Leandri ex Hispania propulisti: da plebi tuæ, ut ejusdem meritis, & precibus ab omni errorum, & vitiorum labe semper libera conservetur. Per Dominum.

*Lectioes primi Nocturni.* Fidelis sermo.

## IN II. NOCTURNO.

*Ex Beato Isidoro, & Sanctorum Hispanorum historiis.*

## LECTIO IV.

**L**eander Carthagine ex patre Severiano viro clarissimo ejusdem Carthaginis domini ortus, fratres habuit Sanctos Episcopos Isidorum, & Fulgentium, sanctitatem, & doctrinam prastantissimos, & Florentinam Virginem. In eo à teneris annis castissimè luxit integritas vitæ, & morum gravitas maximè venerabilis, quem in-

com-

comparabilis ingenii claritas illustrabat. Gliscente eo tempore haereticorum furore sub Wisigothis Principibus, qui cum imperio Arianam impietatem in Hispaniam invexerant, & ejus Ecclesias miserè vexabant, publicæ vitæ pertasus, adolescens in religiosum Monasterium se recepit, ut in proposito perfectioris instituti sanctius Deo inserviret, & piis studiis, & meditationibus in tranquillo sese exerceret. In eo sanctitate, & doctrina adeò profecit, & in omni genere virtutum, divinisque & humanis litteris conspicuus evasit, ut Isidorus germanus suus ad Claudium Ducem, de quibusdam articulis ad fidem pertinentibus instruens, scripserit: momento communis nostri Doctoris Leandri, & ejus fidem, atque doctrinam pro viribus imitare. Sed noluit Deus tam splendens pietatis, & doctrinæ lucernam in occulto delitescere, sed in fastigio Ecclesiae positam, Hispania præluere: nam Clero, & Populo exposcente, à Monasterio avulsus, à Episcopo Hispalensis creatus est.

17. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi

eum. \* Manus enim mea auxiliabitur ei.

18. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

## LECTIO V.

**S**uscipiam Ecclesiam omni cura, ac sollicitudine gubernavit: Cleri, & Populi mores ad arctam disciplinam traduxit: solemnia Ecclesiae officia, hymnodiam, sacræ Missæ ritus, precesque, quibus eo tempore omnes Hispaniæ Ecclesiae utebantur, ordinavit, & auxit. A persequenda Ariana hæresi prædicatione nunquam destitit. Monasticum Ordinem Benedictinum amplificare in Hispania coepit: ac sorori suæ Florentinæ regulam pro institutione virginum dedit. His, & aliis mirè gestis Constantinopolim pro causis fidei Wisigothorum Legatus profectus est: ubi ob eximiam religionem, & doctrinam apud Sanctum Gregorium Romani Pontificis Apostolicum tunc ibi degentem, tanti habitus fuit, tantaque amicitia illi conjunctus, ut ad Romanam Sedem postea promotus, cum Leander in Ecclesiam suam jam fuisset reversus: palii ornamentum miserit, frequentibus epistolis illum honoraverit,

rit, libros in Job, quos illi dicavit, unà cum pastoralibus, his litteris benevolentia plenis ad ipsum transmisit. Quanto ardore videre te sitiã; quia valde me diligis, in tuis tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, fuit, ut librum regulæ Pastoralis, quem in Episcopatus mei exordio scripsi, & libros, quos in expositionem sancti Job jam dudum me fecisse cognovisti, sanctitati vestra transmittere curavi.

19. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: \* Manus enim mea auxiliabitur ei.

20. Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

## LECTIO VII.

**S**ancto ergo Præsule suæ Ecclesiae restituto, vix enarrari possunt, quæ pro gloria Dei, proque eliminanda hæresi Ariana laboravit. Hermene-gildum enim nepotem suum, Leovigildi Regis filium sermonibus suis haud solum ad fidei confessionem perduxit, sed ut glorioso sanguinis testimonio illam confirmaret, adeptus fuit. Inflammatus furore pater in

Leandrum, & in omnes adhuc Ecclesias, exilio eum multavit, & illas facultatibus, & pastoribus orbatas reliquit. Nec tamen destitit cum fidei hostibus liberè decertare. In ipso quidem exilio, ut frater suus Isidorus testatur, duos libros eruditissimè sanctarum scripturarum ditissimos scripsit, quibus eorum perfidiam confutavit. Affulsit tandem Ecclesiae post illam nubem optata serenitas. Rex enim dum in morbum incidisset sub mortem, in meliorem mentem (licet non ut oportebat) reversus Leandrum cum aliis Episcopis ab exilio revocari jussit, eique Reccaredi filii curam dedit. Defuncto patre, piissimus Rex Reccaredus doctrinam concilia, & exempla Leandri sequutus, ejus opera Gothos ad fidem converti mirabiliter fuit adeptus. Leander ergo cum eam miram conversionem vidisset, Hispania Episcopos in Toletana Synodo convenire omni sollicitudine promovit, quod & Reccaredus maxime curavit. In eo enim Concilio duobus supra sexaginta Episcopis congregatis, & omni Clero, Primariis Regni, etiam & ipso Rege assistentibus, Ariana hæ-

resis fuit damnata, & adjurata, & fides catholica ab omnibus unanimiter suscepta, & uno ore laudata. Leander igitur elegantissima concione patribus de Gentis conversione congratulatus est. Multaque ad fidem, & disciplinam Ecclesiae sancientiam, tum in eodem concilio, tum in alio, quod postea Hispali celebravit, constituenda disposuit. Demum religione restituta, & Ecclesiae pace firmata, jam octogenario major, cum Ecclesiam quadraginta, & amplius annos rexisset admirabili vita, ac sanctitatis exemplo, migravit ad Dominum. Sepultus fuit in Basilica Sanctorum Virginum Justae, & Rufinae: postea ejus corpus in Hispalensem Ecclesiam translatus est.

¶ Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: \* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.  
 ¶ Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.  
 Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum. Cap. 5.  
 IN illo tempore, dixit Jesus

discipulis suis: Vos estis sal terrae: quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia Sancti Isidori Episcopi Hispalensis.

Ex Lib. 3. Sententiarum.

Cap. 26 & 42.

¶ AM doctrina, quam vita clarere debet Ecclesiasticus Doctor. Nam doctrina sine vita arrogantem reddit: Vita sine doctrina inutilem facit. Sacerdotis praedicatio operibus confirmanda est, ita ut quod docet verbo, instruat exemplo. Vera est illa doctrina, quam vivendi sequitur forma. Nam nihil turpius est, quam si bonum, quod quisque sermone praedicat, explere opere negligat. Tunc enim utiliter praedicatio profertur, quando efficaciter adimpletur. Unusquisque Doctor, & bonae actionis, & bone praedicationis habere debet studium, nam alterum sine altero non facit perfectum. Sed praecedat justus bene agere, ut sequenter possit bene docere.

¶ Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriae induit eum: \* Et ad portas Paradisi coronavit eum.

¶.

¶ Induit eum Dominus locum fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

¶ Omnis utilis Doctor plebis subjectis ita se praestare debet, atque insistere doctrinae, ut quanto claret verbo, tanto clarescat & merito. Nam quod Apostolus Timotheo praecipit, cum omni superbo docere: non hortatur ad tumorem superbiae sed ad bonam actionem, & vitae auctoritatem: videlicet ne libertatem perderet praedicandi, si bene doceret, & male viveret. Unde & Dominus, qui solverit unum de mandatis istis minimis, & sic docuerit, minimus erit in Regno caelorum. Vides quod auctoritate magisterii caret, qui quod docet, non facit. Sicut in numismate metallum, figura, & pondus inquiritur: ita in omni Doctore Ecclesiastico quid sequatur, quid doceat, quomodo vivat. Per qualitatem igitur metalli, doctrina, per figuram similitudo Patrum, per pondus humilitas designatur. Qui vero ab his tribus discrepaverit, non metallum, sed terra erit.

¶ In medio Ecclesiae aperuit os ejus: \* Et implevit eum

Dominus spiritu sapientiae, & intellectu.

¶ Jucunditatem, & exultatione thesaurizavit super eum. Et implevit.

LECTIO IX.

¶ UI praeficitur ad regimen, taliter erga disciplinam subditorum praestare se debet, ut non solum auctoritate, verum etiam humilitate clarescat. Sed tamen ita erit in eo virtus humilitatis, ne dissolvatur vita subditorum in vitiiis: atque ita auctoritas aderit potestatis, ne per tumorem cordis severitas existat immoderationis. Haec est enim in Dei Sacerdotibus vera discretio, qua nec per libertatem superbiae, nec per humilitatem remissionis sunt. Hinc est, quod Sancti cum magna constantia redarguerunt etiam Principum vitia, in quibus eum summa esset humilitas, loco tamen necessario libere transgressores justitiae increpabant. Aliquando subditis non oportet animo esse humiliores, quoniam facta subditorum judicantur a nobis, nostra vero Deus judicat. Agnoscat Episcopus, se esse conservum plebis, non dominum verum: Hoc charitas, non conditio exigit.

G 2

DIE



DIE XIV. MARTII.  
In Feflo Sanctæ Florentinæ  
Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virgini-  
um.

Orat. Exaudi nos Deus, &c.  
Lectioes primi Nocturni, in  
Quadragesima: De Virgibus.  
Extra Quadrages. de Scriptu-  
ra occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Florentina Virgo, quæ &  
Florentia, Carthagine in  
Hispaniis ex illustri prosapia  
nata est, parentibus Severiano  
Carthaginensis Provinciæ Duce,  
& ejus uxore Turtura, qui  
etiam Leandrum, Fulgentium,  
& Isidorum Episcopos doctrina,  
& sanctitate celebres, ac  
Theodoram Leovigildi Regis  
uxorem genuerunt. Hæc sancta  
virgo Fidei dogmatibus imbuta,  
moribus, & sanctitate præ-  
clara, ac singulari acumine in-  
genii prædita, Leandro fratre  
Magistro, multum in divinis  
scripturis profecit, quod ipse  
met testatur, methodum illi  
tradens: qua vetus Testamentum,  
& Cantica Canticorum  
utiliter legeret. Quare digna  
easit, ut de institutione pue-  
ruli fratris sui Isidori natu mi-

noris curam susciperet, quem  
lacte spiritus nutrire, atque  
in omni dogmate Fidei ins-  
truere una cum Leandro dili-  
genter curavit. Tandem autem  
alacriori cura sanctissimè insti-  
tuendum putavit quanto ad id,  
ex eo magis excitabatur, quod,  
dum in cunabulis erat, viso  
examine Apum in os ejus ingre-  
di, atque exinde egredi, in cœ-  
lumque avolare, territa quid  
hoc esset, in oratione posita  
illum magnum Ecclesiæ Doc-  
torem futurum intellexit, qui  
hæreticos ab Hesperie finibus  
erat propulsurus. Cùmque in  
conjugum à plurimis Proceri-  
bus expeteretur, connobio ab-  
horrens, ac mundi illecebra, &  
sæculi mores despiciens, sancti-  
monialis efficitur: floremque  
virginitatis Christo Jesu devo-  
vens, eum Principem sibi ele-  
git, & sponsum.

Propter veritatem, de eo-  
dem Communi.

LECTIO V.

IN Monasterio lectioni, &  
orationi jugiter vacans omni  
genere virtutum charitatis, hu-  
militatis, paupertatis, & alia-  
rum adeo floruit, ut non solum  
quam plurimæ virgines in odo-  
rem ejus currentes, ipse se sub-  
derent, verum etiam plura Vir-

gi-

ginum Monasteria ejus direc-  
tioni, & custodia se traderent.  
Tanti Sanctus Leander ejus  
sanctitatem, & orationis effica-  
ciam habebat, ut duos libros in  
unum conflatos, quos pro ejus-  
dem, & ipsius sodalium majori  
profectu scripsit, unum de  
contemptu mundi, alterum ve-  
rò de institutione virginum ad  
illam mittens, talibus eam ver-  
bis alloqui non dubitaverit:  
Postremò charissimam te Ger-  
manam quaeso, ut mei orando  
memineris, nec junioris fratris  
Isidori obliviscaris. Certus sum  
quòd flectat pro nobis aures  
divinas tua virginalis oratio.  
Nec minor fuit opinio, quam  
de ejus sanctitate, & doctrina  
Sanctus Isidorus meritiò habuit,  
eam enim ex summe educatione,  
& prima institutione opti-  
mè recognoscens, volensque  
aliquem fructum retribuere pro  
eo, quòd ab ipsa receperat, duos  
ei libros dedicavit, unum de  
Nativitate Domini, Passione,  
& Resurrectione, Regno, atque  
Judicio, quem ipsa Florentina  
petente, se confecisse testatur;  
alterum de vocatione Gen-  
tium: Cui etiam pollicetur se  
missurum formulas spiritualis  
intelligentiæ, quibus in omni  
scriptura Divina instrueretur.

Dilexisti justitiam, &  
odisti iniquitatem, &c.  
Propter veritatem, &  
mansuetudinem, &c.

LECTIO VI.

Tanta igitur sanctitate, &  
doctrina florens, videns-  
que in Sancto Isidoro adimple-  
tum quod de ipso à Domino  
intellexerat, eum scilicet tam  
insignem Doctorem ab omni-  
bus prædicari, ejus studio, &  
doctrina Arianismum penitus  
ab Hispania expulsum: Hermene-  
negildum consobrinum suum  
Martyrio coronatum, & Rec-  
caredum Hermenegildi fratrem  
ad Catholicam Fidem conver-  
sum, Christi Jesu amore lan-  
guens, plena dierum, Astygi,  
ut fertur, in Monasterio Sanctæ  
Mariæ de Valle obdormivit in  
Domino. Sacrum ejus Corpus  
Hispalim ex eodem Monaste-  
rio translatum & in Sanctorum  
fratrum monumento reposi-  
tum, ibi quævit, quoad inva-  
dentibus Saracenis Hispaniam,  
ad Guadalupenses saltus una  
cum corpore Sancti Fulgentii  
est deportatum. Postea tem-  
poribus Alphonsi undecimi  
utrumque sacrum pignus in pa-  
go Berzocano Placentinæ Duce-  
sis repertum fuit; ac demum  
regnante Philippo Secundo

utrius-

utriusque reliquia divise, partim in magnifico marinoreo monumento ibidem erecto fuerunt relicta, partim Merciam translata, & juxta Aram maximam honorificè collocata, ubi magna cum populi veneratione coluntur.

§. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, &c.

Ÿ. Specie tua & pulchritudine tua, &c.

## IN III. NOCTURNO.

*Homilia in Evangelium: Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, de Communi Virginum.*

*Si hoc festum celebretur in Quadragesima, Lectio ix. erit de Homilia serie.*

*Missa: Dilexisti justitiam, de communi Virginum.*

## DIE XX. MARTII.

*In Festo S. Braulii Episcopi Cesaraugustani, & Conf.*

Duplex.

*Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.*

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Domine, perpetuis tuere presidiiis, quam beati Braulii Confessoris tui, atque Pontificis munire voluisti zelo, eruditione, & exemplis. Per Dominum, &c.

*Lectioes primi Nocturni. Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontif., si verò transferatur post Pascha, de Scriptura occurrente.*

## IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

**B**raulius Episcopus Cesar-augustanus, quanta futurus esset sanctitate, & doctrina, egregium ab in eunte ætate specimen dedit. Ab optimis enim parentibus piè, & liberalitèr institutus, adeò in excollenda virtute brevi profecit, ut morum gravitate, & castimonia, virum jam perfectum exhiberet. Litteris verò informandus Sancto Isidoro Episcopo Hispalensi traditus, id præmum est assecutus, ut ab eo charissimi filii loco haberetur; tanti deinceps illum fecerit, ut libros ei suos ad emendandum, atque ordinandum commenderet. Aucta in dies virtus ejus opinione, ad Archidiaconatus gradum proventus est; quod ille munus, uti Episcopi vices agentem decebat, strenuè adeò, ac sapientèr implevit, ut sacerdotio dignus omnibus videretur.

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum.

eum. \* Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei.

LECTIO V.

**T**aque defuncto Joanne Patre, qui ex Monachorum Fratres Cesar-augustæ factus Episcopus, litteris, ac pietatè claruerat, mira totius Cleri, populi-que divinitus excitati consensione in ejus locum suffectus est. Primas inter suscepti ministerii curas servanda, tuendaque fidei, ac disciplina eximium fuit illi studium, & cura. Concilio Toletano Quarto, à quo in posterum celebrandum forma constituta est, inter illustriores Patres adfuit una cum Isidoro Magistro olim suo egregiè adlaborans, cui deinde superstes in Toletano Quinto, & Sexto præ cæteris Patrum fulsit, digniorque est habitus, cui actionum, & Canonum digerendorum cura mandaretur. Quare cum aliis operibus, tam sacris Canonibus clarus à Sancto Ildefonso celebratus est.

Ÿ. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: \* Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ÿ. Inveni David servum

meum oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

**E**ccliesia verò suæ non minus exemplo profuit, quam doctrina. Sui nempe severus exactor, & corpus jugi maccratione subegit, & à vitii animi prorsus continuit, elatione præsertim, quam tanta humilitate fregit, ut, cum summa virtutum laude apud omnes claret; bellorum tamen, & fames, & pestilentia, aliasque suorum temporum calamitates veluti penas sibi omnium nequissimo debitas prosteretur. Inter gravissimas curas, & angustias semper invictus, nunquam à divini verbi prædicatione, à labore nunquam cessavit. Difficillimis quoque temporibus velut Templum Sanctarum olim Massarum nuncupatum à fundamentis restituit. Tandem senio confectus, & magnis in Ecclesiam meritis, migravit in Cœlum, cum sedisset annos ferè viginti. Ejus corpus post sexcentos ab obitu annos, Sancto Valerio, Episcopo indicante, repertum in Basilica Sanctæ Mariæ, quam de Columna vocant, ad Aram maximam translatum, magna populi Religione servatur, & colitur.



dis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ, atque imagines sinus.

¶ Tāquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: \* Quoniam donum & pax est electis Dei.

¶ Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

Tempore Paschali.

¶ Filia Jerusalem.

IN III. NOCTURNO.

Legitur Homilia S. Ambrosii Episcopi, in Evangelium: Descendens Jesus de monte, ut in Communi plurimorum Martyrum secundò loco. Missa propria.

\*\*\*\*\*

FESTA APRILIS.

DIE IV. APRILIS.

In Festo S. Isidori Episcopi, & Confessoris.

Duplex secundæ classis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic ponuntur propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Ant. O Doctor optimè Ecclesiæ Sanctæ lumen, beate Isidore, Divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui populo tuo æternæ salutis beatum Isidorem ministrum tribuisti: præta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum.

Lectio prim. Noct. Sapientiam omnium antiquorum, de Communi Doctorem.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO VI.

¶ Sidorus natione Hispanus, & Doctor Egregius, ex nova Carthagine Severiano Patre Provinciæ Duce natus, à sanctis Episcopis Leandro Hispanensi, & Fulgentio Carthaginensi fratribus suis piè, & liberalitè educatus, latinis, græcis, & hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissimè dominantem jampridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin

ab

ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo, at Hispanensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Reccaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem Sanctus Gregorius Magnus, nedum auctoritate Apostolica confirmasse, sed & electum transmissio de more pallio decorasse, quin etiam suum, & Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

¶ Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum: \* Manus enim mea auxiliabitur ei.

¶ Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

LECTIO V.

¶ IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patienter, misericors, in christiana, & Ecclesiastica disciplina instauranda sollicitus, eaque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor, & amplificator eximius plura construxit Monasteria;

H 2

Collegia itidem edificavit, ubi studiis sacris, & lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudit, quos inter Sancti Ildefonsus Toletanus, & Braulius Cæsar-Augustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispani Concilio, Acephalorum hæresim Hispaniæ jam minitantem acriter, & eloquenti disputatione fregit, atque contrivit, & tantam apud omnes sanctitatis, & doctrinæ famam adeptus est; ut elapso vix ab ejus obitu sexdecimo anno, universa Toletana Synodo duorum suprâ quinquaginta Episcoporum plaudente ipsoque etiam Sancto Ildefonso suffragante, Doctor Egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nominandus, appellari meruerit, eumque Sanctus Braulius non modo Gregorio Magno comparaverit, sed & erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli cœlestis datum esse censuerit.

¶ Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: \* Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Inveni David servum meum oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Leg-